

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o 83.

Trettende Sæssion.

25de Møde.

Onsdagen den 6te November Kl. 2

(Forsæt.)

C. B. Nimestad: Efterat jeg tillod mig at forlange Ordet, er særdeles Meget af det, jeg ønskede at fremsføre, allerede blevet sagt, hvilket er naturligt under en Forhandling som denne, og uagtet jeg har endeel paa Sinde, skal jeg dog see at fatte mig i størst mulige Korthed. Ligesom foregaaende ærede Talere have gjort, maa ogsaa jeg gaae ud fra, at vi her have to Ting liggende for os: en Omordning af Politiet og en Forandring af Communal- og Politiretten, der ere ganske uadskillelige, ikke alene fordi, hvis Omordningen af Politiet var foregaaet, uden at den Politidirectoren hidtil tilføjede Myndighed, at kunne afgjøre visse Sager ved sin Protokol, var henført til Criminal- og Politiretten, eller hvorhen man nu vil føre den, da vilde den hele Forandring i den offentlige Mening staae som noget aldeles Ubethydligt, men ogsaa fordi der, som nærmere anført af den ærede Rigsdagsmand for Præsts Amts 6te Valgkreds (H. Sage), efter min Mening i Lovudkastet mangler særdeles Meget om Omordningen, som derimod findes i Vedtægten, hvor det aldeles ikke har hjemme. At Politiets nuværende Ordning er stridende mod Grundlovens Ånd, ere vel de fleste enige i; den er hæmmende for den Udvikling, som maa ønskes for Statsborgerne, og som skal og bør fremmes efter Grundloven. Alle ere ligeledes enige om, at Omordningen er paatrængende, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved.

Derimod maa jeg tilbeels være uenig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), naar han igaar erklærede det, hvis jeg huffer ret, for næsten uforstaaeligt, at ikke den Forandring, som nu skal foregaae, allerede var steet tidligere, at ikke, som han sagde, Noget af det Første, vi gjorde, efterat have faaet vor frie Forfatning, var, at staae en saadan Ordning fast. Jeg skal ikke lægge Vægt paa, hvor Meget der har været at udrette, hvorledes vi have ført Krig, hvorledes der har været Kamp mellem Heelstat og Eiderstat, hvorledes der har været Forsøg paa Reaction, og hvorledes vi have været indviklede i Strid med Tydsland; jeg skal ikke lægge Vægt paa, hvormeget Andet, som derfor er opfat, hvor Meget af det, Grundloven har stillet i Udfigt, der endnu ikke er kommet tilstede, heller ikke paa, at der nødvendigviis, naar Sagen staaer for Døren, som man siger, hængaer nogen Tid, inden Meningerne klare sig — og saaledes er det jo ogsaa gaaet med denne Sag: i Begyndelsen, da man mærkede, at den var paatrængende, talte, om jeg saa maa sige, Alle i Munden paa hverandre derom; Ingen vilde høre den Andens Mening, og jeg behøver blot at minde om Forhandlingerne, der ere førte paa et andet Sted, og som klarligt vise Sandheden af, hvad jeg her siger; men lidt efter lidt klare Meningerne sig, man staaer Noget af paa begge Sider, dog dertil behøves der Tid — men jeg skal lægge Vægt paa, at siden vi have indført Grundloven, har dens Ånd været saa mægtig, at Trykket af Politiordeningen kun er blevet følt ganske stødviis. For at gaae nærmere ind herpaa, skal jeg tillade mig i al